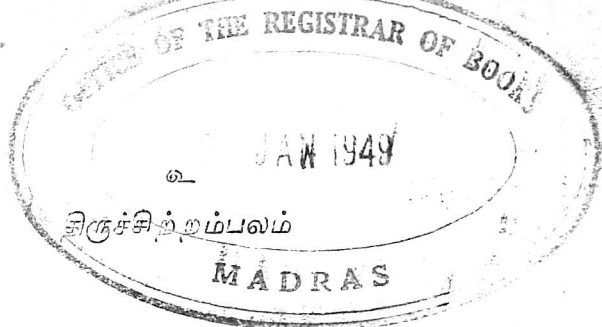

திருபுவனத் தலவரலாறு

இஃது

இவ்வாலய பரம்பரைத் தருமகர்த்தா

திருக்கமகாபரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனம்

உடு-வது மகாசந்திதானம்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய
சுவாமிகளவர்களின்

திருவுள்ளக்குறிப்பின்படி

திருபுவனம்

ஸ்ரீ கம்பஹரசுவா சுவாமி தேவஸ்தானத்தில்

வெளியிடப்பெற்றது.

1948.

முதற் பதிப்பு. 1943.

இரண்டாம் பதிப்பு. 1948.

ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகம், தருமபுரம்.

C. 1000. 30—3—48. T. E. 68.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருபுவனத் தலவரலாறு

1. தலமும் இருப்பிடமும்

பொன்னிமாநதி புனல்மல்கி வளம் கொழிக்
கும் புண்ணியம்பெற்றது சோழநாடு. இந்நாட்டில்
சோழ மன்னர்களால் எடுப்பிக்கப்பெற்ற கோயில்
கள் மிகப்பலவாகும். அவைகளுள் சில அம்
மன்னர்களது பெருமைக்கும், புகழுக்கும், சிற்ப
நுணுக்கத்திற்கும் நிலைக்களமாய் இன்றும் விளங்கு
கின்றன. அங்ஙனம் விளங்குவனவற்றுள் திரு
புவனம் திருக்கோயிலும் ஒன்றாகும்.

இத்தலம் தஞ்சாவூர் ஜில்லா கும்பகோணம்
தாலுகாவில் திருவிடைமருதூர் இரயில்வே நிலையத்
திற்கு மேற்கில் ஒருகல் தொலைவிலுள்ளது.

2. தலப்பெயர்கள்

திரிபுவன வீரபுரம் என்பதே இத்தலத்தின்
பழய பெயராகும். இப்பெயரே இவ்வூர்க் கோயிலி
லுள்ள கல்வெட்டுக்களில் காணப்படுகின்றது. இப்
பெயர் இதுபொழுது திருபுவனம் என்று மருவி

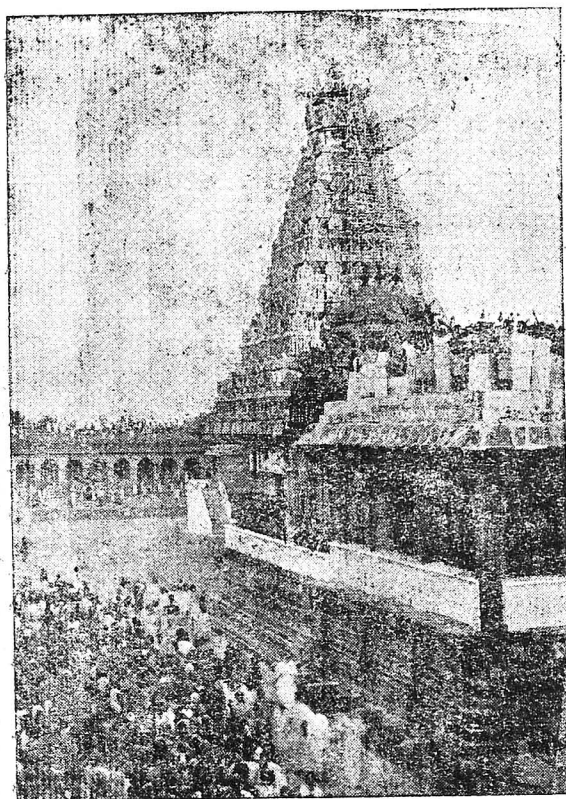
வழங்கப்படுகின்றது. இதுவேயன்றி வில்வவனம், திரிபுரவனம், தேவக்ஷேத்திரம், நிம்பாண்டியக்ஷேத்திரம் என வேறு பல பெயர்களும் இதத்தலத்திற்கு உள்ளன.

3. கோயிலமைப்பு

திருக்கோயில் ஊரின் நடுவே கிழக்கு நோக்கி இருக்கிறது. இதற்கு முதற்கோபுரமாகிய திருத்தோரணத்திருவாயில், இரண்டாங் கோபுரமாகிய திருமாளிகைத்திருவாயில், அர்த்த மண்டபத்தின் திருவாயிலாகிய திருவணுக்கந்திருவாயில் என்னும் மூன்று முக்கியவாயில்கள் இருக்கின்றன. எனவே தெய்வப்பாக்கிழாராகிய சேக்கிழார் பெருமானால் திருத்தொண்டர் புராணத்தில் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ள மூன்று திருவாயில்களும் இக்கோயிலுக்கு அமைந்திருக்கும் பெருஞ்சிறப்பு பாராட்டற்குரியதாகும். அவைகளன்றி அர்த்த மண்டபத்தின் தென்பகுதியில் ஒன்றும், வடபகுதியில் ஒன்றும் ஆக இருவாயில்களும் பிறவும் இருக்கின்றன. முதற்கோபுரம் ஏழு நிலைகளுடனும், இரண்டாங் கோபுரம் மூன்று நிலைகளுடனும் கூடி வாயில்களை அழகுபெறச் செய்கின்றன.

இக்கோயிலுக்கு இரண்டு திருச்சுற்றுலைகள் (பிராகாரங்கள்) இருக்கின்றன. இவற்றுள் முதல் திருச்சுற்றுலையைச் சூழ்ந்து திருச்சுற்றுமாளிகை

ஒன்று இருக்கின்றது. இம்முதல் திருச்சுற்றாலையின் நடுப்பகுதியில் நடுக்கந்தீர்த்த பெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கும் கோயில் இருக்கின்றது. கருப்பில் (Central shrine) அரத்தமண்டபம், மகாமண்டபம், என்முன்று பகுதிகளை யுடையது. கருப்பில்லின் விமானம் தஞ்சை இராஜஇராஜேச்சரம், கங்கை கொண்டசோளேச்சரம் இவைகளின் விமானங்களை யே

கருப்பில்

இவ்விமானம் அறிவானந்த வடிவமானது என்று இவ்வூர்த் தலபுராணங்கள் கூறுகின்றது. ஒத்தது ஆகும்.

முதல் சுற்றாலையின் வடபகுதியில் அம்மைபார் கோயிலும், அதன் கீழ்பால் சரபேசுவரர் திருக்கோயிலும் இருக்கின்றன.

இரண்டாம் திருச்சுற்றிலையில் வசந்தமண்டபமும், யாகசாலையும் எழில்பெற அமைந்திருக்கிறது.

4. மூர்த்திகள்

மூலஸ்தானத்து எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனின் திருப்பெயர் ஸ்ரீ கம்பஹரேசுவரர். தமிழில் நடுக்கந்தீர்த்த பெருமான் என்பது பொருள். திரிபுவனசச்சரமுடைய மகாதேவர் என்பது இக்கோயில் கல்வெட்டுக்களில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் திருப்பெயராகும். இத்தலத்து அம்மையாருக்கு ஸ்ரீ அறம்வளர்த்த நாயகியார் என்று தமிழிலும், ஸ்ரீ தர்மஸம்வர்த்தினி என்று வடமொழியிலும் பெயர்கள் வழங்குகின்றன. பிரகலாதன், திருமால், தேவர், மனிதர் முதலாயினோர்க்கு விளைந்த கம்பத்தினை (நடுக்கத்தை=அபாயத்தை) நீக்கியருளியதால் இத்தலத்துப் பெருமானுக்கு இப்பெயர் ஏற்பட்டது.

இரணியனது குருதியைப் பருகிய நரசிம்மம் மதிமயங்கி, உலகத்தை அழிக்கத் தொடங்கியகாலே இத்தலத்துப் பெருமான் சரபப்பறவை வடிவங் கொண்டு அதன் கொடுமையை அடக்கியதால் ஸ்ரீசரபேசுவரர் என்ற பெயரும் இம்மூர்த்திக்கு உண்டு. அவருக்குத் தனிக் கோயிலும் இருக்கிறது.

5. தலப்பெருமை

அசுவக்ரீவன், விருஷபக்ரீவன், வியாளக்ரீவன், பிரமன் முதலிய தேவர்கள், இலக்குமி, வரகுண

ஸ்ரீ சரபர்.

பாண்டியன் ஆகியோர்களது நடுக்கத்தைத் தீர்த்து அருள்பாலித்தது. ராஜராளேசுவரன் தன்வெற்றிக் கறிகுறியாக எடுப்பிக்கப்பெற்றது. நரசிம்ம வடிவு கொண்டு உலகை நடுங்கச்செய்த விஷ்ணுவின் அகங்காரத்தை அடக்கியது. சுகோஷன் என்னும் வேடனுக்கு அருள்புரிந்தது. வருணன் பூசித்தது. சித்திரரதன் வழிபட்டு அருள்பெற்றது.

6. புராணவரலாறு

சரபமூர்த்தி:— இரணியன், இரணியாக்கன் என்ற இரண்டு அசுரர்கள் (அண்ணன் தம்பியர்,) பிரமனை நோக்கிக் கடுந்தவம் இயற்றி அரிய பெரிய வரங்களைப் பெற்றனர். அவர்களில் மூத்தவனாகிய இரணியன், தேவர் மனிதர் விலங்கு முதலிய யாவராலும் எத்தகைய ஆயுதத்தாலும் அகம் புறம் ஈரிடத்தினும் பகல் இரவு என்ற இருவேளையிலும் சாகாதவரம் வேண்டுமென்று வேண்டிப்பெற்றான். அதனால் தன்னை எதிர்ப்பார் ஒருவருமின்றிப் பெருஞ்செருக்குற்றான். அச்செறுக்கு முதிர்ந்து இறுதியில் தானே பிரமம் என்றும், தன்னை ஒழிய யாரும் எவரையும் வழிபடலாகாது என்றும் அனை வருக்கும் ஆணையிட்டனன். அவ்வாணையைக் கடந்தார் யாவரே எனினும் அவர்களுக்குக் கடுந்தண்டனையும் இட்டுவந்தான்.

இங்ஙனம் நிகழும் நாளில் அவனுக்குப் பிரகலாதன் என்றொரு புண்ணியப்புதல்வன் பிறந்தான்.

அவன் தாயின் வயிற்றிலிருக்கும்போதே நாரத முனிவரது உபதேசத்தால் திருமால்பால் பேரன்பு உடையவனாயினான். பிறந்து மொழிபயின்று பள்ளியில் வைக்கப்பெற்றபோது அவனுடைய ஆசிரியன் “ஓம் நமோ இரண்ய” என்று கூறும்படி ஏவினான். சிறுவன் அதனை மறுத்து “ஓம் நமோ நாராயண” என்றான். ஆசிரியன் பெரிதும் அஞ்சி அவ்வாறு கூறொணாதென நயத்தாலும், பயத்தாலும் கூறிய கூற்றுக்களை எல்லாம் மறுத்து வெளிப்படையாகத் திருமாலின் பக்தியுடையவனாக அச்சிறுவன் விளங்கினான். அதனை உணர்ந்த இரணியன் சிறுவனை அழைத்துப் பலவிதமாக அச்சுறுத்தியும் சிறுவன் தந்தையின் கருத்துக்கு இணங்கினான்ல்லன் இரணியன் பெருங்கோபங்கொண்டு பல்லாற்றினும் சிறுவனைக் கொல்ல முயன்றான். திருமாலின் அருளால் சிறுவன் இடையூறின்றி விளங்கினான்

தன் தீயசினத்தை அடக்கலாற்று இரணியன் ஒருநாள் சிறுவனை அழைத்து “ஏடா சிறுவ! நீ சொல்லும் நாராயணன் என்பவன் யாண்டுளன்? என் தம்பியைக்கொன்ற அக்கள்வன் என் சினத்துக்கு அஞ்சி எங்கோ கரந்து உறைகின்றான். அவனும் ஒரு தெய்வமா? நீ அவனை எனக்குக் காட்டுதி. உன்கண்மூன் அவனைக்கொன்று நானே கடவுள் என்பதை உனக்கு மெய்ப்பிப்பேன்” என்றான். சிறுவன் “தந்தையே! நாராயணன் தூணிலும் உளன்; தூரும்பிலும் உளன்” என்றான்.

“எங்கே அவன் தெய்வமானால் இத் தூணிலிருந்து அவன் வெளிவரட்டும்” என்று ஒரு தூணை எட்டி உதைத்தான். உடனே தூண்பிளந்து நரசிம்ம வடிவமாய் வெளித்தோன்றினார் நாராயணர். இரணியன் அடங்காச் சினமூண்டு தன் தம்பியைக் கொன்ற பழிக்குப்பழி வாங்குவதாகக்கூறி எதிர்த்தான். திருமால் அவனைப் பற்றிச்சென்று வாயிற் படியில் வீற்றிருந்து அவனை மடிமேல் வைத்துத் தம் கூரிய கை நகங்களால் அவன் வயிற்றைக் கிழித்துக் கொன்று அவனது குருதி முழுவதையும் பருகினார்.

தான் பிரமம் என்றுபேசிப் பொல்லாங்கு செய்து திரிந்த இரணியன்மேல் திருமால் கொண்டிருந்த சினத்தி் அவனைக் கொன்றபின்னும் குறைந்திலது. அவனது குருதியாகிய நெய்யால் கொழுந்துவிட்டு வளர்ந்தது. அதனால் திருமால் மதிமயங்கி உலகத்தையே அழிக்கத் தொடங்கினார். இரணியனது குருதியே அதனை உண்ட திருமாலின் மதியை மயக்கி இத்தகைய கொடுமை செய்வித்தது எனின் அவன் எத்தகைய கொடியனாய் இருந்து இருப்பான். பிரகலாதனும் திருமகளும் பலவாறு புகழ்ந்து ஆற்றியும் கோபம் தணிந்திலது.

அதனைக்கண்ட பிரமன் முதலிய தேவர்கள் தேவதேவராகிய திருநீலகண்டனிடம் புகலடைந்து முறையிட்டனர். சிவபெருமான் சரப்பப்பறவை வடிவுகொண்டு நரசிம்மத்தை நோக்கிச் சென்றார்.

சரபத்தினைக் கண்ட நரசிம்மம் அஞ்சியோடத் தொடங்கிற்று. துரத்திச்சென்ற சரபம் தன்மீது பட்டவுடனே நரசிம்மம் தன்கொடுமை அடங்கப் பெற்று அமைதியுற்றது. தன் இயல்பாய நல்லுணர்வைத் திருமால் பெற்றார்.

தம் தவறுதலை உணர்ந்த திருமாலும், ஏனைய தேவர்களும் சிவபெருமானைப் புகழ்ந்துபாடி அருள் பெற்றனர். பிரகலாதன், திருமால், தேவர், மனிதர் முதலிய யாவரது பயமும் நீங்கிற்று. தங்களுக்கு விளைந்த கம்பத்தினை (நடுக்கத்தை=பயத்தை) நீக்கி அருளியதால் அத்தலத்திலே சிவபெருமானுக்குக் கம்பஹரேசுவரர் (நடுக்கந் தவிர்த்த பெருமான்) என்ற திருப்பெயர் உண்டாக வேண்டுமென்றும், அங்கே அவரை அடைந்து வணங்கினாரெல்லாரும் நடுக்கந்தீர்ந்து நலமெய்தச் சரபவடிவாகவீற்றிருந்து அருளவேண்டுமென்றும் வரம்பெற்றனர்.

அதனால் இத்தலத்தில் சிவபெருமானுக்குக் **ஸ்ரீகம்பஹரேசுவரர்** என்றதிருப்பெயர் ஏற்பட்டது. **ஸ்ரீசரபமூர்த்தியும்** ஆண்டு வீற்றிருந்து அடைந்தோர்க்கு அருள் செய்கின்றார்.

திரிபுரர்:— அச்சவக்கிரீவன், விருஷபக்கிரீவன், வியாளக்கிரீவன் என்ற மூன்று அசுரர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் தவமுயன்று பெருவலிமை உடையவராவதன் முன்னமே அவர்களை அழித்து விடவேண்டும் என்று கருதிய தேவர்கள் சேனை

யோடு சென்று கடும்போர் விளைத்தனர். அஞ்சாது நெடுங்காலம் போர்புரிந்த அசுரர்கள் இனித் தாம் உயிர்தப்ப இயலாதென் றுணர்ந்து மாயையால் மறைந்து, மண்ணுலகத்தையடைந்து, மாறுவேடத் தோடு திரிந்தனர்.

மண்ணுலகத்தில் காடுகளிலும், மலைகளிலும் திரிகின்றபொழுது வில்வமரங்கள் அடர்ந்த ஒரு காட்டினையும், அதன்நடுவே ஒரு இலிங்கத்தினையும் கண்டனர். உயிர்பிழைத்தல் அரிதான நிலையில் இருந்த அசுரர்கள் அப்பெருமானிடம் அடைக்கலம் புகுந்தனர். இறைவன் அஞ்சேலென்றருளி அவர்களை நடுக்கத்தை விலக்கி அருளினார். “வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலால் செய்தவம் ஈண்டு முயலப் படும்” என்பதை நன்குணர்ந்த அசுரர்கள் இறைவனைக்குறித்து அருந்தவம் ஆற்றினர். அவர்களது தவத்திற்கு இரங்கி, சிவபெருமான் காட்சியருளி, வேண்டும் வரங்களை வேண்டுமாறு பணித்தருளினார்.

அசுரர்கள் “எம் இறைவனே எங்கள் பகைவராகிய அமரரால் அடக்கப்பட்டு யாம் பெரிதும் துன்புற்றேம், உயிருக்கு அஞ்சினேம். எங்கள் அச்சத்தைத் தவிர்த்த தேவரீரே! அவர்களை யாங்கள் அடக்கும் ஆற்றலும் அருளவேண்டும். ஆதலால் தேவராலும் யாவராலும் அழியாதவையும், பொன், வெள்ளி, இரும்பு, என்பவற்றால் தனித்தனியாகியவையும், எங்கள் விருப்பம்போல் எங்குவேண்டுமாயினும் உலவித்திரிபவையும் ஆகிய மூன்று

கோட்டைகளை எங்களுக்கு அருளவேண்டும்” என்று வேண்டினார். இறைவன் அவ்வாறே பெறுமாறு அருள் பாலித்தார்.

அருள்பெற்ற அசுரர்கள் அன்றுமுதலாகத் தேவர்களையும், ஏனையோர்களையும் துன்புறுத்தத் தலைப்பட்டனர். பிரமன், திருமால் முதலிய தேவர்களும் அவர்களை எதிர்த்து ஆற்றலழிந்து அடங்கினர். இன்னல் பொறுக்க இயலாது அஞ்சினார்க்கு அரணுகிய அரனாரிடம் முற்கூறிய வில்வவனத்திற் சரண்புகுந்து குறையிரந்து முறையிட்டனர். சார்ந்தோரைத் தாங்கும் தயாநிதியாகிய சிவபெருமான் அவர்களுக்குப் புகல் அருளித் திரிபுரத்து அசுரர்களை அழிக்கப் புறப்பட்டனர்.

அதுகாலை சூரிய சந்திரர்களே சக்கரங்களாகப் பூமியே தேராயமைந்தது. மேருமலையே வில்லாகவும், வாசுகி என்ற பெரும் பாம்பே நாணாகவும் அமைந்தன. திருமால் அம்பாகவும், அக்கினி தேவன் முனையாகவும், வாயுதேவன் இறகாகவும் அமைந்தனர்.

இத்தகைய போர்த்துணைகளோடு இறைவன் புறப்படுங்காலை தேவர்கள் தாம் இறைவனுக்குப் போர்த்துணையாய் அமைந்ததைக் கருதிச் செருக்குற்றனர். இறைவன் அவர்கள் செருக்கை அழிக்கக் கருதினான். தேரின்மேல் கால்வைத்தவுடன் அச்சமுறிந்தது. உடனே திருமால் விடைவடிவாய்

அன்போடு தாங்கினார். இறைவன் நகைத்தான். முப்புரமும் அழிந்தன. தேவர்கள் நடுக்கம் ஒழிந்தது.

திரிபுரர்கள் தங்கித் தவங்கிடந்த தலமாதலால் இத்தலம் திரிபுரவனம் எனப் பெயர்பெற்றது.

சுகோஷன்:— வேட்டுவகுலத்தில் பிறந்தவன். தனது உடல் வலிமையினாலே வழிப்போக்கர்களை வருத்திப் பொருள் அபகரித்து வாழ்ந்துவந்தான். அவ்வாறிருக்குங் காலத்தில் கர்மடன் என்னும் பிராமணன் எதிர்ப்பட அவனையும் துரத்திச் சென்றான். பிராமணன் மிகவும் பயந்து சிறிது தூரம் ஓடினான். வேடன் பின்தொடர்ந்து ஓடிவருதலைக் கண்டு சற்று நின்று வேடனைப்பார்த்து “ஏ வேடா! நீ என்னைத் துன்புறுத்தாதே. நான் யாகம்செய்யப் பொருள்வேண்டி சித்திரகிரீர்த்தி என்னும் அரசனைக் காணச்செல்கின்றேன். ஆதலின் நீ என்னை வருத்தின் பிரமஹத்தி உன்னைப்பற்றும். மேலும் நீ முன்ஜன்மத்தில் பற்பல பாவங்களைச் செய்து இப் பொழுது வேட்டுவகுலத்திற் பிறந்திருக்கின்றாய். இனிமேலாவது இத்தீச்செயலை விட்டுவிடு” என்று கூறினான். உடனே வேடன் அறிவுவந்து வீழ்ந்து வணங்கி “முன்ஜன்மத்தில் எப்பாவம் செய்தேன். சற்று விளக்கமாகக் கூறியருளவேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்தான். பிராமணன், “சுகோஷா! நீ முதல் ஜன்மத்தில் கௌண்டில்ய கோத்திரத்தில் சம்புகாந்தன் என்னும் பெயருடன் பிராமணனாய்ப்

பிறந்தாய். அப்போது அடியார்களையும் சிவ சின்னங்களையும் தூஷித்துவந்தாய். மேலும் சிவ லிங்கப் பிரதிட்டையின் பொருட்டு உன்னிடம் யாசகத்திற்காகவந்த ஒருவரை மிக நிந்தித்தாய். அதனால் நீ க்ஷயரோகமடைந்து உடல் வாடி இறந்தாய். இப்பொழுது இப்பிறவி பெற்றாய். இதுவே உன்வரலாறு” என்றுன். அதனைக்கேட்ட வேடுவன் தான்செய்த பாவத்தை எண்ணி எண்ணி உடல்நடுங்கி மனம்நைந்து “ஐயனே! அடியேன் இனியாதுசெய்வேன்; எவ்வாறு நற்கதிபெறுவேன்; உய்யும்வழி யில்லையோ? அருள்செய்யும்” என்ன, “நீ வில்வாரணியம் சென்று ஸ்ரீகம்பஹரேசுவரரை வழிபடுக” என்று மொழிந்தான். அவ்வாறே அவ் வேடன் ஸ்ரீகம்பஹரேசுவரரை வழிபட்டு மறு பிறப்பில் மீதிலைப்பட்டினத்தில் கிருளவரோமன் என்னும் அரசனாகப் பிறந்து சிவபெருமானுக்கும் சிவனடியார்களுக்கும் பணிகள் புரிந்து பின்னர் முத்தியின்பம் பெற்றான்.

வரகுணதேவன்:— இவன் மதுரை மன்னன். வேட்டை விருப்பினால் காட்டிற்குச்சென்று திரும்புங்கால் தேரில் கட்டப்பட்ட குதிரை அக்காட்டில் நித்திரை செய்யும் ஒரு பிராமணனை மிதித்துக் கொன்றுவிட்டது. அப்பாதகத்தால் பிரமகத்தி அரசனைப்பற்றியது. அரசனும் அதனால் மிகத் துன்பமடைந்தான். பற்பல பிராயச்சித்தங்கள் செய்தும் பயன் அடைந்தா னில்லை. பின்னர்

ஆலவாயண்ணல் ஆணைப்படி தன்னுடன் போர் புரியவந்த சோழ அரசனைத் துரத்திக்கொண்டு வருகையில் திருவிடைமருதூர் என்னும் தலத்தின் எல்லையை அடைந்தவுடன் பிரமகத்தி நீங்கியது. உடனே அரசன் அத்தலத்து இறைவனை வணங்கி, பல திருப்பணிகள் செய்துகொண்டு சிலகாலம்தங்கி இருந்தான். பிரமகத்தி அரசனை விட்டகன்றும் அரசனுக்கு அதனால் ஏற்பட்ட நடுக்கம் அகலவில்லை. மழைவிட்டும் தூவானம் விடவில்லை என்பதும் ஓர் பழமொழியன்றோ? அரசன் இந்நடுக்கம் எப்போது அகலும் என்று கவன்றான். திருவிடைமருதூரை விட்டகன்று மேற்குநோக்கி, தன் நாட்டிற்குப் புறப்பட்டான். இத் (திருபுவனத்) தலத்தெல்லையை அடைந்ததும் அவனுக்கு இருந்த நடுக்கம் (அச்சம்) நீங்கியது. அங்குள்ள வில்வ வனத்திலே உள்ள பெருமானைக் கண்டான். தன் நடுக்கம் தீர்த்தருளிய பெருமான் இவரே எனத் தெரிந்து இங்குத் தங்கிப் பணிகள் பல புரிந்து சென்றான்.

7. தீர்த்தங்கள்

சரபதீர்த்தம்:— ஸ்ரீசரபமூர்த்திக்கு எதிரில் இருக்கிறது.

தேவதீர்த்தம்:— ஸ்ரீ கம்பஹரேசுவரருக்கு ஈசானதிக்கில் உள்ளது. இதற்கு வருணதீர்த்தம் என்ற வேறு பெயரும் உண்டு.

ஞானதீர்த்தம்:— தேவதீர்த்தத்துக்குக் கீழ்பால் அரைமைல் தொலைவில் உள்ளது.

வியாசதீர்த்தம்:— ஸ்ரீ கம்பஹரேசுவரருக்கு வாயுதிக்கில் ஒன்றேகால்மைல் தூரத்தில் இருக்கின்றது.

பிருகுதீர்த்தம்:— வியாச தீர்த்தத்திற்குத் தென்பால் முக்கால்மைலில் இருக்கின்றது.

சித்ததீர்த்தம்:— பிருகுதீர்த்தத்திற்கு அக்கினிதிக்கில் அரைமைலில் உள்ளது.

இத் தீர்த்தங்களில் நீராடிப் பேறுபெற்றோர் வருணன் முதல் பல்லோராவர்.

8. தலவிருக்ஷம்

வில்வம்:— சுவாமி கோயில் வடக்குப் பிராகாரத்தில் இருக்கின்றது.

9. வழிபட்டோர்கள்

அசுவக்கிரீவன், விருஷபக்கிரீவன், வியாளக்கிரீவன், பிரமாதி தேவர்கள், இலக்குமி, வருணன், விஷ்ணு, சித்திராதன், சுகோஷன், மாந்தாதா,

நாரதர், வரகுணன், இராஜராஜன் முதலியோர் வழிபட்டுப் பற்பல பேறுகளைப் பெற்றுள்ளார்கள்.

10. சுற்றுக்கோயில்கள்

விநாயகர் ஆலயங்களும், ஐயனார், பிடாரி முதலிய கிராமதேவதைகளின் ஆலயங்களும் உள.

11. மண்டபங்கள்

வசந்த மண்டபம்:— அழகான வேலைப் பாடுகள் காணப்படுகின்றன. நூற்றுக்கணக்கான இரத்தத்திற்கு உள்ளது போல கருங்கல்லாலாகிய சக்கரங்கள் அமைந்திருக்கின்றன.

12. சிற்பங்கள்

ஆலயத்தில் காணப்படும் உருவங்கள் யாவும் மிக அழகான வேலைப்பாட்டுடன் விளங்குகின்றன. சரபர் சந்நிதியிலுள்ள பூதேவி, சீதேவி உருவங்கள் சிற்ப இலக்கணத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றன. சோமாஸ்கந்தர் மண்டபத்தின் தென்பகுதியில் பரதநாட்டிய பாவங்கள் அமைய வேலைப் பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதிகாச சம்பந்தமுள்ள பல உருவங்கள் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இராஜராஜேசுவரன் பெருமை விளங்கக்கட்டியது ஆதலின் சிற்பிகளினுடைய முழுத்திறனும் தூண்கள், மண்டபங்கள், விமானங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் விளங்குவதாக இருக்கின்றது. சுவாமி கோயில் கருப்பக்கிரக விமானம் முழுதும் கருங்கல்லால் ஆக்கப்பட்டது. அதிலுள்ள உருவங்களும் கருங்கற்களாலாயினவே. அக்கருப்பக்கிரகத்தில் சுவாமிக்கு நேராக மேலே உள்ள தளத்தில் பெரிய நாயகர் கோயில் அமைந்திருக்கிறது. அதிலுள்ள திருவுருவம் கருங்கல்லாலாகியதே.

13. நித்திய பூஜைகளும், திருவிழாக்களும்

காரண காமிக ஆகாப்படி நாடோறும் ஐந்து கால பூஜைகள் நடைபெறுகின்றன. பங்குனி உத்திரத்தில் பிர்மோற்சவம் நடத்தப்படுகின்றது. நிறைபணி, நவராத்திரி, வியதீபாதம் போன்ற ஏறுபடிகளும் உள்.

14. சொத்துக்கள்

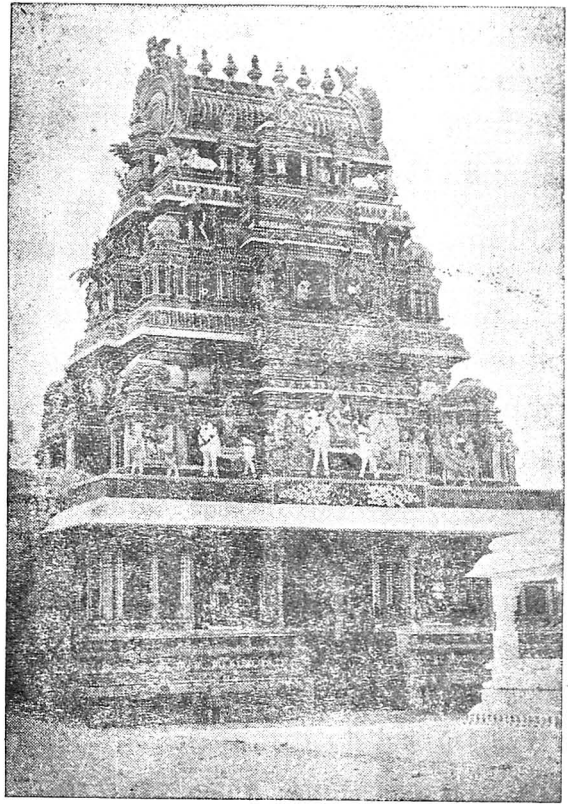
நன்செயில் சுமார் 880 ஏக்கரும், புன்செயில் சுமார் 700 ஏக்கரும் இருக்கின்றன. சர்க்காரில் இருந்து மோகினித்தொகை ரூ. 6161-2-7 கிடைக்கிறது. சுமார் ரூ. 2457 பொறுமானமுள்ள திருவாபரணங்கள் இருக்கின்றன. வெள்ளியில் இடப

வாகனமொன்றும், வெள்ளிப்படிச்சட்டமொன்றும் இருக்கின்றன. சில கட்டிடங்களும் இருக்கின்றன

15. திருப்பணி

பழுதுபட்டிருந்த இரண்டாங் கோபுரத்தைப் புதிதாகக்கட்டி வர்ணம் வைக்கப்பட்டது. மேலை

இராச கோபுரம் வெடிப்பேற்பட்டு அபாய நிலையில் இருந்ததைப் பிரித்து எடுத்து மொட்டைக் கோபுரமாக வேலைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. சுவாமி கோயிலினது தெற்கு வடக்கு இரு பிராகாரங்களையும் உயர்த்திக் காங்கிரிட் பரப்பி கருங்கல் தளவரிசை போடப்பட்டிருக்கிறது. இரண்

இரண்டாங்கோபுரம்

டாங்கோபுரத்திற்கும் கீழை இராஜ கோபுரத்திற்கும் இடையிலுள்ள நடப்புக்கு தளவரிசை செய்யப்

பட்டிருக்கிறது. திருமாளிகைப்பத்தி மண்டபங்களும், திருமடைப்பள்ளியும் பழுதுபார்க்கப்பட்டு வெள்ளை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நந்தவனம் சீர் செய்து புதுச்செடிகள் போடப்பட்டுள்ளன.

சுவாமி கோயில் கருப்பக்கிரகவிமானம் பழுது பார்த்து வர்ணம்தீட்டி 1941-ல் கும்பாபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்டது. அர்த்தமண்டபம், மஹாமண்டபம் தளம்பூராவும் வெள்ளைவைத்துச் செப்பஞ் செய்யப்பட்டது. அர்த்த மண்டபத்தில் மையப்பத்தி பிரித்தெடுத்துக் கல்யாணகூட வேலையாகத் தூக்கிக்கட்டி ஜன்னல்களும் வைக்கப்பட்டன.

16. சமயப்பணி

உற்சவ காலங்களிலும், ஏனைய சிறப்புநாட்களிலும் சமயப் பிரசாரங்கள் நிகழ்த்துவிக்கப் பெறுகின்றன. கும்பாபிஷேக காலத்தில் தலவரலாற்றினைச் சுருக்கமாக அறிந்துகொள்ளும் வண்ணம் “திரிபுரவனத் தலமகிமைச் சுருக்கம்” என்னும் உரைநடைநூல் வெளியிட்டு யாவருக்கும் வழங்கப்பெற்றது. ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் அருளிச்செய்த சகலகலாவல்லிமாலை என்னும் பாராயணநூல் உரையுடன் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. யாத்ரீகர்கள் வசதிக்காக தலயாத்திரைப் படங்கள் வாங்கி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

17—2—47ல் மாஜி மந்திரி P. S. குமாரசாமி ராஜா அவர்கள் தலைமையில் ஹரிஜன ஆலயப் பிரவேச விழா நடைபெற்றது.

17. நிர்வாகம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீன பரிபாலனத்திற்கு உட்பட்ட தேவஸ்தானங்களுள் இது ஒன்று. ஆதீனகர்த்தரவர்களாக எழுந்தருளி இருக்கும் இருபத்தைந்தாவது மகாசந்நிதானம் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள் ஆதீனகர்த்தாஸ்தாபனத்தைவகிக்க ஆரம்பித்தது (20—5—45) முதல் இவ்வாலயத்தையும் பரிபாலனம் செய்து வருகின்றார்கள்.

18. கல்வெட்டுக்கள்

இத் திருக்கோயிலில் ஏழு கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. அவைகளை அரசாங்கக் கல்வெட்டிலாக்கா அதிகாரிகள் படி எடுத்துச் சென்றுள்ளனர். அவைகளின் சுருக்கங்கள் அவ்விலாகா அதிகாரிகள் வெளியிடும் ஆண்டு அறிக்கையில் (*Annual Reports on South Indian Epigraphy*) வெளிவந்துள்ளன. அவைகளின் விபரங்கள் 1907-ஆம் ஆண்டைய 189 முதல் 192 முடிய உள்ள கல்வெட்டுக்களினாலும், 1911-ஆம் ஆண்டைய 159 முதல் 160 முடிய உள்ள கல்வெட்டுக்களினாலும், 1932-ஆம் ஆண்டைய 61-வது எண்ணுள்ள கல்வெட்டாலும் அறியலாம். இக்கல்வெட்டுக்கள் இவ்

ஊர்ச் சிவபெருமானுக்கு நித்திய நைமித்தியங் களுக்கு நிபந்தங்கள் அளித்த செய்திகளைப் புலப் படுத்துகின்றன.

1907 கல்வெட்டிலிருந்து மூன்றங் குலோத்துங் கனுக்கு வடநாட்டில் பெருவெற்றி கிடைத்தமையும், அங்குக் கிடைத்த பெரும்பொருளைக் கொண்டு தாராசுரத்திலும், திருபுவனத்திலும் கோயில்கள் கட்டினமையும், அவைகள் அவனது முன்னோர்கள் கட்டிய கங்கைகொண்ட சோழபுரம், தஞ்சை கோயில்களை ஒத்ததாகவே கட்டப்பட்டமையும் தெரியவருகிறது.

இம் மன்னனுடைய ஞானகுரு சித்தாந்த இரத்தினாகரத்தின் ஆசிரியராகிய ஸ்ரீஸ்கந்தசம்பு வினுடைய மகனாகிய ஈஸ்வரசிவனாகும். இவரால் இக்கோயில் ஆவாகனம் செய்யப்பட்டது. இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனின் திருப்பெயர் திரிபுவனந்ச்சரமுடைய மஹாதேவர் ஆகும். இம் மன்னனுக்குத் திரிபுவன வீரதேவன் என்னும் பட்டப்பெயர் உண்டு. அப்பட்டப்பெயரை ஒட்டி இம் மன்னன் இவ்வருக்குத் திரிபுவனவீரபுரம் என்று பெயர்வைத்துள்ளான்.

மற்றொரு கல்வெட்டில் பாண்டிய அரசன் ஜடாவர்மன் திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி பராக்கிரம பாண்டிய தேவருடைய ஆட்சி 10-வது ஆண்டில் திரிபுவனவீரபுரத்திலுள்ள ஊர்க் குடிமக்களுக்கும்

அவ்வூர்க் காவல்பாத்தியமுள்ள குலமங்கல நாட்டினார்க்கும் நடந்த ஒருஒப்பந்தத்தைக் குறிக்கிறது. கள்ளர் மக்களின் திருமணம் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு புடவை கொடுக்க வேண்டியதென்றும், அவர்கள் இவ்வூர் மக்களிடம் நியாயவழி தவறி நடக்கக்கூடாதென்றும், துன்புறுத்தக்கூடாதென்றும், அந்த சேலையும் முதல் திருமணத்திற்குத்தான் கொடுக்கப்படுமென்றும் முடிவு செய்யப்பட்டதாக அறிவிக்கின்றது.

மற்றொன்றில் சென்னைபெருமாள் என்ற குலோத்துங்க சோழவரையன், அந்நாட்டுத் தலைவன் உடையார் குலசேகரதேவரென்ற உபாகாராயன் முன்னிலையில் மேற்போந்த ஒப்பந்தத்தை முடிவுசெய்து கொண்டானெனத் தெரியவருகிறது.

19. திருப்பாடல்கள்

வடமொழியில் எழுதப்பட்டுள்ள தலபுராண ஏட்டுப்பிரதி ஒன்று கிடைத்திருக்கிறது. அது தமிழில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தேவார பாடல்கள் ஒன்றும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆயினும் சில பொதுப்பாடல்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திருச்சிற்றம்பலம்

வேதத்தி லுள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
 போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
 ஒதத் தருவது நீறு உண்மையி லுள்ளது நீறு
 சீதப் புனல்வயல் சூழ்ந்த திருவால வாயான் திருநீறே.

துஞ்சலுந் துஞ்சலி லாத போழ்தினும்
 நெஞ்சக ரைந்து நினைமின் நாடொறும்
 வஞ்சக மற்றடி வாழ்த்த வந்தகூற்
 றஞ்சவு தைத்தன அஞ்செ முத்துமே.

ஊனி லுயிர்ப்பை யொடுக்கி யொண்கடர்
 ஞான விளக்கினை யேற்றி நன்புலத்
 தேனை வழிதிறந் தேத்து வார்க்கிடர்
 ஆன கெடுப்பன அஞ்செ முத்துமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தடமல ராயிரங்கள் குறைவொன்றதாக
 நிறைவொன்றுதன்க ணதனால்
 உடன்வழி பாடுசெய்த திருமாலையெந்தை
 பெருமானுகந்து மிகவும்
 சுடரடி யான்முயன்று சுழல்வித்தரக்கன்
 இதயம்பிளந்த கொடுமை
 அடல்வலி யாழியாழி யவனுக்களித்த
 அவனொருமக்கொர் சரணே.

கள்ளனேன் கள்ளத்தொண்டாய்க் காலத்தைக் கழித்துப்போக்கித்
தெள்ளியே னுகிநின்று தேடினே னுடிக்கண்டேன்
உள்குவா ருள்கிற்றெல்லா முடனிருந் தறிதியென்று
வெள்கினேன் வெள்கிநானும் விலாவிற் ச் சிரித்திட்டேனே.

வளைத்துநின் றைவர் கள்வர் வந்தெனை நடுக்கஞ் செய்யத்
தளைத்துவைத் துலையை யேற்றித் தழலெரி மடுத்த நீரில்
திளைத்துநின் றாடு கின்ற ஆமைபோற் றெளிவி லாதேன்
இளைத்துநின் றாடு கின்றே னென்செய்வான் றேன்றி னேனே.

முழுத்தழன் மேனித் தவளப் பொடியன் கனகக்குன்றத்
தெழிற்பரஞ் சோதியை யெங்கள்பி ரானே யிகழ்திர்கண்டிர்
தொழப்படுந் தேவர் தொழப்படு வாளைத் தொழுதபின்னைத்
தொழப்படுந் தேவர்தம் மாற்றொழு விக்குந்தன் தொண்டரையே.

பெருங்கடன் மூடிப் பிரளயங் கொண்டு பிரமனும்போம்
இருங்கடன் மூடி யிறக்கும் இறந்தான் களேபரமும்
கருங்கடல் வண்ணன் களேபர முங்கொண்டு கங்காளராம்
வருங்கடன் மீளநின் றெம்மிறை நல்வீணை வாசிக்குமே.

மனிதர்கா ளிங்கே வம்மொன்று சொல்லுகேன்
கனிதந் தாற்கனி யுண்ணவும் வல்லீரே
புனிதன் பொற்கழ லீசன் ளனுங்கனி
இனிது சாலவு மேசற்ற வர்கட்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்

என்றுநா மியாவர்க்கு மிடைவோ மல்லோம்

இருநிலத்தி லெமக்கெதிரா வாரு மில்லை
சென்றுநாஞ் சிறுதெய்வஞ்சேர்வோ மல்லோஞ்

சிவபெருமான்நிருவ டியே சேரப் பெற்றோம்
ஒன்றினாற் குறைவுடையோ மல்லோ மன்றே

உறுபிணியார் செந்லொழிந்திட் டோடிப் போனார்
பொன்றினார் தலைமலை யணிந்த சென்னிப்

புண்ணியனை நண்ணியபுண் ணியத்து னோமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பாறுதாங்கிய காடரோபடு தலையரோமலைப் பாவையோர்
கூறுதாங்கிய குழகரோகுழைக் காதரோகுறுங் கோட்டிள
ஏறுதாங்கிய கொடியரோசுடு பொடியரோவிளங் கும்பிறை
ஆறுதாங்கிய சடையரோநமக் கடிகளாகிய அடிகளேம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்த்துவதும் ஞானவர்கள் தாவாழ்வான் மனநின்பில்
தாழ்த்துவதும் தாமுயர்ந்து தம்மையெல்லாந் தொழவேண்டித்
சூழ்த்தும்து கரமுாலுந் தானோயை நாயடியேன்
பாழ்த்தபிறப் பறுத்திடுவான் யானுமுன்னேப் பாவுவனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

